

HET RECHT OP WONEN

EEN GEMEENTELIJKE PRIORITEIT IN MOLENBEEK?

Op 4 juni organiseerden Buurthuis Bonnevie en La Rue samen een debat over het recht op wonen in Molenbeek. De twee organisaties hadden de maanden daarvoor samen een memorandum uitgewerkt, met daarin een hele reeks eisen en voorstellen om de woonsituatie van de Molenbekenaars te verbeteren.

Bij de start van het debat maandagavond zaten niet de heren en dames politici achter de sprekerstafel, maar de leden van het comité Alarm. Zij spraken het talrijk opgekomen publiek toe als leden van de Partij voor het Recht op Wonen. „*Was ik burgemeester, ik zou de leegstaande kantoren omvormen tot woningen voor grote gezinnen*“, zei bijvoorbeeld Mr. Hindawi.

De toon was meteen gezet: Ondanks de inspanningen die het huidige gemeentebestuur geleverd heeft zal het absoluut nodig zijn om naar een hogere versnelling over te schakelen om de huidige problemen op te lossen, zeker als je weet dat er ons de komende jaren nog een aanzienlijke aangroei van de bevolking te wachten staat.

Na de tussenkomst van Alarm kregen de vertegenwoordigers van de Molenbeekse politieke partijen de kans om te reageren op de voorstellen uit het memorandum.

Luc Van Caneghem, voorzitter van N-VA Molenbeek, nam afstand van die voorstellen. De woonproblemen zijn het gevolg van een armoedeprobleem, en kunnen niet los daarvan

Foto: Aurelia van Gucht

gezien worden. Hij legde de nadruk op de noodzaak om samen te werken met de privé-sector. Hij stoorde zich ook aan het gebrek aan informatie over de manier waarop de sociale huisvestingsmaatschappij wordt bestuurd. Hij gelooft dat de gemeente moet proberen privé-investeerders aan te trekken door te investeren in de openbare ruimte, en opperde het idee om de verkoop van sociale woningen te stimuleren.

Sarah Turine, van Ecolo-Groen, zei zich voor bijna 100% te herkennen in de voorstellen uit het memorandum, maar alles zou niet kunnen gerealiseerd worden, omwille van de budgettaire beperkingen. Haar partij wil prioritair werken aan de strijd tegen discriminatie, ongezonde woningen en leegstand. Dat kan onder meer door te investeren in de bouw van nieuwe sociale woningen. Daarvoor moet met verschillende partners worden samengewerkt. Ook de participatie van bewoners binnen de sociale huisvesting is van belang, en er moet geïnvesteerd worden in energiebesparende maatregelen.

André Taymans, voorzitter van CDH, had in Amerika een interessant project gezien, waarbij de bouwkost van woningen tot 50% lager lag dan bij klassieke woningen. Hij waarschuwde voor de bevolkingsaan groei, en zei dat zijn partij vooral wou inzetten op de jonge gezinnen, die de kans zouden moeten krijgen om in hun gemeente te blijven wonen.

Olivier Mahy (MR) pleitte voor het verhogen van de belasting op leegstand en onbewoonbare woningen. Volgens hem moet de gemeente proberen om het wonen boven winkels interessanter te maken, en kan de leegstand ook aangepakt worden door leegstaande kantoren om te vormen tot woningen. Er moet prioritair geïnvesteerd worden in de renovatie van sociale woningen, nieuwbouw moet er pas komen als er nog geld over is, en dan liefst geen grote gehelen, maar woningen verspreid over de stad. Er moet ook meer aandacht zijn voor gehandicapten.

Dirk De Block van de PVDA legde uit dat zijn partij een enquête had uitgevoerd. Meer sociale woningen was daar uit gekomen als prioriteit nummer 1 voor de Molenbeekenaars. Hij hield een pleidooi voor meer controle van de privé-huurmarkt: kwaliteitscontrole, maar ook controle van de huurprijzen. Voor de bouw van meer sociale woningen hebben we weer een openbare bank nodig, die geld kan lenen aan voordelige tarieven. Ook kleine eigenaars die willen renoveren en huurders die een huurwaarborg moeten betalen moeten daar terecht kunnen. Hij trok ook van leer tegen de slechte kwaliteit van sommige sociale woningen.

Mohamed Daif (PS) is de huidige schepen van huisvesting. Hij verdedigde zijn beleid, en zei dat de gemeente reeds heel wat gerealiseerd heeft de afgelopen jaren. De huisvestingscel heeft goed gewerkt, leegstaande en onbewoonbaar verklaarde woningen werden belast, er werden transitwoningen gebouwd. Maar zijn partij staat open voor de voorstellen uit het memorandum: openbaar beheersrecht, een „project X” om een antwoord te bieden op woningen van slechte kwaliteit, de gewestelijke huurtoelage invoeren voor de gemeentewoningen.

Uit het debat achteraf bleek vooral dat vele buurtbewoners nog maar weinig geloof hechten aan de beloften van de politici. De huurprijzen zijn de afgelopen jaren blijven stijgen, een huis kopen in de buurt is niet meer mogelijk, de kwaliteit van de woningen blijft slecht. Zal de gemeente er ooit in slagen om dat op te lossen?

Ondanks de bittere toon die in het debat sloop was het ook een hoopvol moment. Zoveel burgers die interesse tonen in de gemeentelijke woonpolitiek, daar zal toch moeten rekening mee gehouden worden?

Geert De Pauw